

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาการพัฒนาเศรษฐกิจและการลดความยากจน
ของกลุ่มประเทศต่างๆทั่วโลก

ผู้เขียน

นายวรรณพงษ์ ดุรงควโรจน์

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษา

อ.ดร.รสริน โอสนานันต์กุล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
อ.ดร.นลิตรา ไทยประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์ ทิศทาง และแนวโน้มของความยากจน การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาทั่วโลก และเพื่อประมาณค่าความยืดหยุ่นของความยากจนต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยแบบจำลองล็อกเชิงเส้น (Log-linear Model) อีกทั้งยังพิจารณาผลกระทบในความยากจนจากปัจจัยภายนอก (Exogenous Macroeconomic Shock) ผ่านค่าตัวทวีของบัญชีเมตริกซ์สังคม (SAM Multiplier)

จากกระบวนการศึกษาด้วยการวิจัยเชิงพรรณนา พบว่ากลุ่มประเทศกำลังพัฒนาในทวีปแอฟริกาได้ประสบความล้มเหลวมากที่สุดในการลดความยากจนซึ่งถูกวัดด้วยเส้นความยากจนสากลที่ 1.25 ดอลลาร์สหรัฐต่อวัน สำหรับการศึกษาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจพบว่าประเทศกำลังพัฒนาในทวีปยุโรปมีการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวสูงที่สุดระหว่างปี ค.ศ. 2003 - 2012 ขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาในทวีปเอเชียมีการเพิ่มขึ้นของดัชนีการพัฒนามนุษย์ (HDI) มากที่สุดระหว่างปี ค.ศ. 1980 - 2012 นอกจากนั้น การวิเคราะห์เชิงประจักษ์ พบว่าการพัฒนาเศรษฐกิจมีอิทธิพลในการลดความยากจนมากกว่าการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในทุกทวีป โดยค่าความยืดหยุ่นของความยากจนต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเท่ากับ -1.54, -1.61, -1.56 และ -1.24 ในทวีปเอเชีย ทวีปยุโรป ทวีปละตินอเมริกา และทวีปแอฟริกาใต้สะฮารา ตามลำดับ ในอีกแง่หนึ่ง ค่าความยืดหยุ่นของความยากจนต่อการพัฒนาเศรษฐกิจเท่ากับ -7.48, -15.72, -7.58 และ -4.91 ในทวีปเอเชีย ทวีปยุโรป ทวีปละตินอเมริกา และทวีปแอฟริกาใต้สะฮารา ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เป็นตัวเงินเพียงอย่างเดียว หากแต่

รวมถึงการถึงพร้อมทางด้านสุขภาพและการศึกษา ผลการศึกษาดังกล่าวสามารถแนะแนวทางสำหรับการจัดทำนโยบายให้เป็นแบบองค์รวม (Integrated Policy) ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมรายได้ การศึกษา และสุขภาพไปพร้อมกัน

สำหรับผลการศึกษาจากคำศัพท์ของบัญชีเมตริกซ์สังคม ชี้ให้เห็นว่าปัจจัยส่งเสริมภายนอกสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการลดความยากจน การเพิ่มขึ้นของการส่งออกของสินค้าและบริการในแต่ละภาคส่วนเป็นวิธีการที่ดีกว่าเมื่อเทียบกับการอุดหนุนรายได้ครัวเรือนโดยตรงจากรัฐบาลในการลดความยากจน โดยหากความยากจนถูกนิยามด้วยรายได้เพียงอย่างเดียว ประเทศในทวีปเอเชียและทวีปแอฟริกาได้สะสมการเพิ่มการส่งออกในภาคการเกษตร ขณะที่ประเทศในทวีปยุโรปและละตินอเมริกาควรเพิ่มการส่งออกในภาคอื่นๆ เช่น การบริการทางการเงินและการประกันภัย เป็นต้น ทั้งนี้ หากความยากจนถูกนิยามด้วยรายได้และสวัสดิการต่างๆ ประเทศในทวีปเอเชียควรเพิ่มการส่งออกในภาคอุตสาหกรรมเบา ขณะที่ประเทศในทวีปอื่นๆ จะสามารถลดความยากจนได้มากที่สุดหากมีการส่งออกในภาคอาหาร

Thesis Title	A Study of Economic Development and Poverty Reduction in Various Countries	
Author	Mr. Wannaphong Durongkaveroj	
Degree	Master of Economics	
Advisory Committee	Dr. Rossarin Osathanunkul	Advisor
	Dr. Nalitra Thaiprasert	Co-advisor

ABSTRACT

The purposes of this research were: to study situations, directions, and trends of the poverty, economic growth as well as economic development in several developing countries worldwide, to estimate the elasticity of the poverty to the economic growth and development using log-linear model, and to consider the impacts on poverty due to exogenous macroeconomic shocks through regional multipliers of social accounting matrices (SAM).

According to the study based on descriptive research framework, the findings revealed that the countries in Sub-Saharan Africa, Middle East, and North America (SSEMENA) were the most successful in reducing poverty when measured by an international poverty line at US\$1.25/day. The study on the economic growth also showed that the developing countries in Emerging Europe had the highest increase of gross domestic product (GDP) per capita between 2003 and 2013, while the developing countries in Asia possessed the highest improvement in human development index (HDI) between 1980 and 2012. Moreover, empirical analysis results of this study indicated that economic development was more influential for reducing poverty than economic growth in every continent where the elasticity of poverty to economic growth or GEP values were -1.54, -1.61, -1.56, and -1.24 in Asia, Emerging Europe, LA, and SSAMENA, respectively; on the other hand, the elasticity of poverty to economic development or DEP values were -7.48, -15.72, -7.58, and -4.91 in Asia, Emerging Europe, LA, and SSAMENA, respectively. These results demonstrated that the

citizen's quality of life did not only depend on monetary improvement, but it was also dependent on the completion of health and education. Furthermore, these results could provide some guidelines for forming an integrated policy mainly emphasizing the promotion of income, health, and education together.

The results from examining SAM multipliers also signified that exogenous macroeconomic shocks could help increase the efficiency of poverty reduction. An increase of export in each sector of goods and services was a more effective solution than direct support of household income by the government to eradicate poverty. As the poverty was only defined by monetary dimension, it was suggested that the countries in Asia and Sub-Saharan Africa should export more agricultural products to uphold a better living condition while those countries in Emerging Europe and Latin America should export more products from other sectors, for example, financial services and insurance. Additionally, when the poverty was defined by income and welfare, it was recommended that the countries in Asia should expand their exports of light industry products while the others could reduce the problem of poverty by increasing exports of products from processed food sector.